



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Ado Episcopus. 16. Decemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

cognoscis, plura ignoras. An illi grates retulisti, quòd te creàrit conservarit, redemerit: quòd natus sis ex Christianis parentibus, quòd divitias sanitatem, & ingenium dederit? Deo memorem te præbeas tot gratiarum: Tuus sum Domine, me tibi totum trado.

2. Vitium ingrati animi exsiccat divinorum beneficiorum fontem; Deus gloriam suam magis amat, quàm, qui eam alteri daturus sit: eam furaris gloriam, cum ipsi gratias non agis, eumque cogis, ut nova tibi deneget beneficia. Ah Domine! in adversis, ut in prosperis te laudabo; omnia quæ mihi contingunt, excepto peccato, argumenta sunt tui in me amoris. O cæcus! O ingratus hominum animus. Pro naturæ bonis, & quidem saluti sæpè noxiis, Deo grates rependimus. *Discamus non solum in prosperis, sed etiam in adversis gratias agere.* Greg.

3. Triplex est ad imum hujus vitii gradus. 1. Oblivisci beneficiorum 2. Malum pro bono reddere. 3. Uti beneficiis in contumeliam benefactoris. Quoties naturæ dotibus usus es ad offendendum Dominum? si Deum obliviscaris beneficientem, senties corripientem. *Sciatis, hanc esse ira Dei censuram, ut qui beneficium non intelligitur, plagis intelligatur.* Cyprian.

S. A D O Episcopus.

16. Decemb.

*Memor esto itaque, unde excideris:
Et age pœnitentiam, Et prima opera fac.* Apoc. c. 2,

Multum profectò confert, cum quibus
 adolescas, & senii fructus plerumque
 juventutis floribus conformes sunt: nec mi-
 rum, nam arborum id est, qualis & homo,
 quamvis inversa, si quidem de cœli succo vi-
 vat. Ado, ut nobilium mos erat, admodum
 puer, Monachis creditus à parentibus, ut in
 cœnobio poneret virtutum fundamenta.
 Magno id operæ pretio in eo factum est: nam
 vix concepto Religionis amore adhuc Ephe-
 bus jam Phæbus erat, adeò præ aliis, in jun-
 cta nobilitati virtute effulsit, ut, Viennæ de-
 functo Pontifice, cum urbem transiret, ob
 sanctitatis famam concordii omnium voto, in
 successorem electus, inque vacuâ cathedrâ
 sit collocatus. Amplus is campus fuit Ado-
 nis pietati & misericordiæ: palatium ejus e-
 gentibus asyllum fuit, etiam sub mensa patu-
 lum, ne cuiusquam inopis impediretur un-
 quam accessus. Largè dabatur omnibus. Ab-
 jectus per diem in prolixas preces, etiam per-
 noctabat in templo. Tres illic aras erexerat,
 Magdalenæ pœnitenti, Petro neganti Chri-
 stum, & pio latroni: ad has præcipuè statio-
 num suarum metam fixerat, cum peccatori-
 bus scilicet supplices multiplicans peccator
 lacrymas. Et quantilli errores erant viri tam
 sancti,

sancti, si tua delicta (heu tamen siccus) con-
feras? *Ex Brev. Viennensi Barri.*

MEDITATIO.

De triplici conversione.

1. **Q**uosdam reperire licet, qui penè cum lacte nu-
triciis pietatem suxisse videntur, quique à tene-
ris Deo consecrat sese. Beatus, qui portaverit jugum
Domini ab adolescentia sua, siquidem benè agendi
consuetudo naturæ vim obtinet. si fueris id ætatis,
Consecra Domino primitias vitæ tuæ. Senex vix la-
borem sentit, qui ab juventute labori fuerit assuetus.

2: Quidam florentibus annis, mundo & voluptati.
bus serviunt, sed, cognitâ voluptatum vanitate, nun-
tium remittunt mundo, ut Dominû sequantur, hoc si
feceris, dole quòd tam diu vixeris mundo. Nunc age,
curre viam mandatorû, cum breve tempus tibi super-
erit. Si nondû Deo servieris, ne desperes, sed sine mora
viam salutis ingredi. *Deus conversioni tuæ indulgentiam
promisit sed dilationi crastinum non promisit. Aug.*

3. Sunt, qui conversionis suæ principio ignescunt,
sed aliquandò post extinguuntur, pietatem fastidiunt,
& pristinas repetunt voluptates. Ignave, quid agis?
compara, quæso, animi quietem, cum angoribus &
conscientiæ stimulis, qui te manent in mediis sæculi

Bb s

deli-

delitiis: Revoca in animum tuum causas tuæ conversionis, ex iisdem causis iidem effectus orientur.

S. LAZARUS Episcopus.

17. Decembr.

Miserunt ergo sorores ejus ad eum dicentes: Domine, ecce? quem amas, infirmatur. Joan. cap. ii.

Ille Lazarus est quo Fratre Germano nobilissimos Sorores Martha & Magdalis gaudebant, Christo dilectus & ab hoc amici etiam nomine donatus. Plus dico. Ille est, qui mortuus lacrimas Deo & gemitus potuit excutere, eoque adigere amantem, ut contra ferreas Mortis leges sepultum jam & tabescentem vitæ, & quod caput est, amicitia suæ redderet; quæ unica puto causa fuit, cur è sinu Abrahamæ non invitus rediret Lazarus. Cæterum sic vivus invidiâ tantum non emori Judæos fecit, nimis contra improbos magnus certusque Servatori testis. Itaque alteras illi mortis insidias struxerunt, stultissimo consilio, cum Fatibus jura dicere Christum viderent notum jam nuper Lazari patronum. Hoc tamen in caelos, & Apostolis in divisum à se orbem abeuntibus